

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Davida Rause, Ph.D. a soudců Mgr. Kateřiny Kopečkové, Ph.D. a Mgr. Petra Šebka v právní věci

žalobce: **R. K.**
bytem T. 1, T.
zastoupen Mgr. Ing. Ladislavem Málkem, advokátem
sídlem Sudoměřská 6, Praha 3

proti
žalovanému: **Státní pozemkový úřad**
sídlem Husinecká 11a, Praha 3

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 13.9.2016, č.j. SPU 376691/2016, sp.zn. 2RP9211/2016-202001,

takto:

- I. Rozhodnutí Státního pozemkového úřadu ze dne 13.9.2016, č.j. SPU 376691/2016, sp.zn. 2RP9211/2016-202001, **se ruší** a věc **se vrací** žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný **je povinen** zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 11 228 Kč k rukám Mgr. Ing. Ladislava Málka, advokáta, sídlem Sudoměřská 6, Praha 3, do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku.

III. Žalovaný **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobce podal žalobu proti rozhodnutí žalovaného ze dne 13.9.2016, č.j. SPU 376691/2016, sp.zn. 2RP9211/2016-202001, kterým bylo zamítnuto mj. jeho odvolání proti rozhodnutí Krajského pozemkového úřadu pro Jihomoravský kraj, pobočka Břeclav (dále jen „pozemkový úřad“), ze dne 24.3.2016, č.j. SPU 080830/2016/523203/Tr. Tímto rozhodnutím byl schválen návrh komplexních pozemkových úprav v k.ú. Kostice a v přilehlých částech k.ú. Tvrdonice a Lanžhot podle zákona č. 139/2002 Sb., o pozemkových úpravách a pozemkových úřadech a o změně zákona č. 229/1991 Sb., o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku (dále jen „zákon o pozemkových úpravách“).

II. Shrnutí procesního postoje žalobce

2. Žalobce předně namítá, že je napadené rozhodnutí nepřezkoumatelné, neboť se žalovaný nezabýval jeho odvolacími námitkami, které uvedl v doplnění odvolání ze dne 16.5.2016.
3. Podle žalobce je napadené rozhodnutí rovněž nezákonné. Smyslem realizace pozemkových úprav není totiž podle žalobce jen scelení pozemků, ale též „vytvoření podmínek pro racionální hospodaření vlastníků pozemků“. Žalobce zdůraznil, že během řízení opakovaně namítal (mj. právě v doplnění odvolání), že prvostupňové rozhodnutí vůbec neřeší využití rozsáhlého závlahového systému v daném území. Realizací komplexních pozemkových úprav tak podle žalobce bude znemožněno využití tohoto závlahového systému. Tím dojde ke značnému znehodnocení pozemků v k.ú. Kostice, neboť se jedná o velmi suchou oblast.
4. Ze shora uvedených důvodů žalobce považuje napadené i jemu předcházející rozhodnutí za nezákonná a navrhuje, aby je zdejší soud zrušil. Na svém procesním postoji setrval po celou dobu řízení před zdejším soudem.

III. Shrnutí procesního postoje žalovaného

5. Žalovaný ve svém vyjádření se žalobou nesouhlasí a je přesvědčen, že žalobcem uplatněné námitky nesvědčí pro nezákonnost ani nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí. Má za to, že se doplněním žalobcova odvolání zabývat nemusel, neboť bylo podáno po lhůtě, kterou si žalobce pro doplnění důvodů odvolání sám stanovil. Žalovaný tak navrhuje žalobu jako nedůvodnou zamítnout. Na svém procesním postoji setrval během celého řízení před zdejším soudem.

IV. Posouzení věci

6. Žaloba byla podána včas (§ 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen „s.ř.s.“), osobou k tomu oprávněnou (§ 65 odst. 1 s.ř.s.). Žaloba je přípustná (zejména § 65, § 68 a § 70 s.ř.s.).
7. Zdejší soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s.ř.s.); vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s.ř.s.).
8. Žaloba je důvodná.
9. Žalobce předně namítal nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí, kterou spatřoval v tom, že se žalovaný nezabýval námitkami uplatněnými v doplnění žalobcova odvolání.
10. K tomu ze správního spisu vyplynulo, že žalobce podal proti prvostupňovému rozhodnutí včas blanketní odvolání (dne 19.4.2018). Zároveň zde uvedl, že odvolání odůvodní ve lhůtě deseti dnů. Přípisem ze dne 4.5.2016 pozemkový úřad žalobci sdělil, že lhůta, kterou si stanovil pro odůvodnění odvolání, uplynula, aniž by žalobce odvolání doplnil. Není tedy zřejmé, v čem žalobce spatřuje nezákonnost nebo nesprávnost rozhodnutí. Vzhledem k tomu vyzval pozemkový úřad žalobce k osobnímu jednání na pobočce v Břeclavi. Dne 16.5.2016 obdržel pozemkový úřad doplnění žalobcova odvolání, v němž bylo mj. uvedeno, že v rámci pozemkových úprav nebyla zohledněna existence závlahového systému, k němuž v suché oblasti, jakou je k.ú. Kostice, musejí mít vlastníci zemědělských pozemků přístup. Žalovaný v napadeném rozhodnutí (str. 6) uvedl, že se doplněním odvolání ze dne 16.5.2016 nezabýval, neboť žalobce toto doplnění podal až po uplynutí jím stanovené (a žalovaným akceptované) lhůty k doplnění odvolání o odvolací důvody; žalovaný proto odvolání posuzoval ve smyslu § 82 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“), a posoudil soulad napadeného rozhodnutí i řízení, které jeho vydání předcházelo, s právními předpisy; vzhledem k tomu, že žádné pochybení neshledal, žalobcovo odvolání zamítl.
11. Podle § 81 odst. 1 správního řádu může účastník proti rozhodnutí podat odvolání, pokud zákon nestanoví jinak.
12. Podle § 82 odst. 2 správního řádu musí mít odvolání náležitosti uvedené v § 37 odst. 2 správního řádu a musí obsahovat údaje o tom, proti kterému rozhodnutí směřuje, v jakém rozsahu ho napadá a v čem je spatřován rozpor s právními předpisy nebo nesprávnost rozhodnutí nebo řízení, jež mu předcházelo. Není-li v odvolání uvedeno, v jakém rozsahu odvolatel rozhodnutí napadá, platí, že se domáhá zrušení celého rozhodnutí.
13. Podle § 82 odst. 4 správního řádu se k novým skutečnostem a k návrhům na provedení nových důkazů, uvedeným v odvolání nebo v průběhu odvolacího řízení, přihlídně jen tehdy, jde-li o takové skutečnosti nebo důkazy, které účastník nemohl uplatnit dříve. Namítá-li účastník, že mu nebylo umožněno učinit v řízení v prvním stupni určitý úkon, musí být tento úkon učiněn spolu s odvoláním.
14. Podle § 93 odst. 1 správního řádu není-li stanoveno jinak, pro řízení o odvolání se obdobně použijí ustanovení hlav I až IV (tj. § 1- 41), VI a VII správního řádu.

15. Podle § 37 správního řádu musí být z podání patrné, kdo je činí, které věci se týká a co se navrhuje. Fyzická osoba uvede v podání jméno, příjmení, datum narození a místo trvalého pobytu, popřípadě jinou adresu pro doručování podle § 19 odst. 4 správního řádu. V podání souvisejícím s její podnikatelskou činností uvede fyzická osoba jméno a příjmení, popřípadě dodatek odlišující osobu podnikatele nebo druh podnikání vztahující se k této osobě nebo jí provozovanému druhu podnikání, identifikační číslo osob a adresu zapsanou v obchodním rejstříku nebo jiné zákonem upravené evidenci jako místo podnikání, popřípadě jinou adresu pro doručování. Právnícká osoba uvede v podání svůj název nebo obchodní firmu, identifikační číslo osob nebo obdobný údaj a adresu sídla, popřípadě jinou adresu pro doručování. Podání musí obsahovat označení správního orgánu, jemuž je určeno, další náležitosti, které stanoví zákon, a podpis osoby, která je činí (odst. 2). Nemá-li podání předepsané náležitosti nebo trpí-li jinými vadami, pomůže správní orgán podateli nedostatky odstranit nebo ho vyzve k jejich odstranění a poskytne mu k tomu přiměřenou lhůtu (odst. 3).
16. Podle § 83 odst. 1 správního řádu činí odvolací lhůta 15 dnů ode dne oznámení rozhodnutí, pokud zvláštní zákon nestanoví jinak.
17. Podle § 89 odst. 2 správního řádu odvolací správní orgán přezkoumává soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy. Správnost napadeného rozhodnutí přezkoumává jen v rozsahu námitek uvedených v odvolání, jinak jen tehdy, vyžaduje-li to veřejný zájem. K vadám řízení, o nichž nelze mít důvodně za to, že mohly mít vliv na soulad napadeného rozhodnutí s právními předpisy, popřípadě na jeho správnost, se nepřihlíží; tímto ustanovením není dotčeno právo na náhradu škody způsobené nesprávným úředním postupem.
18. V daném případě není mezi účastníky sporu, že žalobce podal včas odvolání. Sporným je to, zda byl žalovaný povinen posoudit i doplnění odvolání podané po uplynutí lhůty, kterou si žalobce pro doplnění odvolání sám stanovil.
19. Zdejší soud se v tomto bodu ztotožňuje se žalobcem. Byť správní řád určitou koncentrací odvolacího řízení obsahuje (§ 82 odst. 2 správního řádu), není tato koncentrace vázána na uplynutí lhůty k podání odvolání. Je-li tedy odvolání podáno včas, lze i po uplynutí lhůty k podání odvolání doplňovat odvolání o další odvolací důvody. Tak je tomu i tehdy, zaváže-li se odvolatel v blanketním odvolání k tomu, že v určité lhůtě odvolání doplní a neučiní tak. Odvolatelem stanovená lhůta totiž není nijak závazná (ani pro odvolatele, ani pro správní orgán). Správnímu orgánu může toliko indikovat, že odvolatel hodlá ještě odvolání doplnit. Nic to však nemůže změnit na vyzývací povinnosti správního orgánu zakotvené v § 37 odst. 3 správního řádu. I v takovém případě je tedy správní orgán povinen odvolatele poučit o tom, které náležitosti v podaném odvolání chybějí, vyzvat jej k jejich doplnění a stanovit k tomu přiměřenou lhůtu. Pouze po marném uplynutí takto stanovené lhůty (a nikoli lhůty určené odvolatelem) lze o odvolání vyrozumět ostatní účastníky odvolacího řízení. Povinnost poučit odvolatele o následcích neodstranění vad odvolání spočívajících v absenci odvolacích důvodů (ve výzvě dle § 37 odst. 3 správního řádu) má správní orgán pouze

tehdy, pokud to odůvodňují osobní poměry účastníka řízení (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 7.10.2015, čj. 9 As 27/2015-59).

20. V daném případě však žalovaný (ani pozemkový úřad) žalobce k odstranění vad podání (odvolání) nevyzvali. Pokud pak žalovaný nepřihlédl k doplnění odvolání, které bylo navíc podáno dne 16.5.2016 (tj. v tentýž den, kdy pozemkový úřad odvolání vyvěšoval na úřední desku podle § 11 odst. 6 zákona o pozemkových úpravách), pochybil. V daném případě pozemkovému úřadu nic nebránilo vyvěsit na úřední desku i doplnění odvolání a žalovaný měl dostatečný prostor se s odvoláním seznámit a řádně se jím zabývat (napadené rozhodnutí bylo vydáno až dne 13.9.2016).
21. Na právě uvedené nemá žádný vliv ani § 11 odst. 6 zákona o pozemkových úpravách, který obsahuje speciální úpravu vyzvání ostatních účastníků o obsahu podaných odvolání. Byť je z citovaného ustanovení zřejmé, že je kladen důraz na rychlost řízení (ostatním účastníkům je stanovena lhůta pro případné vyjádření k odvolání v délce 7 dnů a odvolání jsou jim oznamována veřejnou vyhláškou), neznamená to, že by byla vyloučena aplikace § 37 odst. 3 správního řádu. I v řízení o pozemkových úpravách je tak správní orgán povinen podle tohoto ustanovení účastníka řízení (odvolatele) vyzvat k doplnění podání (odvolání), které nemá předepsané náležitosti. Ostatně i obecné ustanovení správního řádu, které upravuje vyzvání ostatních účastníků řízení o podaném odvolání (§ 86 odst. 2 správního řádu), klade důraz na rychlost řízení, neboť stanoví, že správní orgán, který napadené rozhodnutí vydal, zašle stejnopis podaného odvolání všem účastníkům, kteří se mohli proti rozhodnutí odvolat, a vyzve je, aby se k němu v přiměřené lhůtě, která nesmí být kratší než 5 dnů, vyjádřili.
22. Pokud žalovaný poukazuje na teoretickou možnost obstrukcí a protahování odvolacího řízení, tak k ničemu takovému v daném případě nedošlo.
23. Vzhledem k uvedenému nebylo namístě zabývat se námitkami žalobce směřujícími k závlahovému systému. Bude totiž nejprve na žalovaném, aby tuto otázku v odvolacím řízení řádně posoudil.

V. Závěr

24. S ohledem na výše uvedené dospěl zdejší soud k závěru, že žaloba je důvodná, a napadené rozhodnutí jako nepřezkoumatelné bez jednání zrušil dle § 76 odst. 1 písm. a) s.ř.s. a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení podle § 78 odst. 4 s.ř.s. V něm je žalovaný vázán právním názorem zdejšího soudu vysloveným v tomto rozhodnutí (§ 78 odst. 5 s.ř.s.). Na žalovaném bude, aby se řádně zabýval žalobcovým odvoláním včetně jeho doplnění ze dne 16.5.2016 a v intencích odvolacích důvodů posoudil správnost a zákonnost prvostupňového rozhodnutí. Osud prvostupňového rozhodnutí tak bude záviset na úvahách žalovaného.

VI. Náklady řízení

25. Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 1 větu první s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, jež důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl.
26. Žalobce měl ve věci plný úspěch, a proto má právo na náhradu nákladů řízení. Žalovaný ve věci úspěch neměl, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení a je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení. Z obsahu soudního spisu vyplývá, že žalobci vznikly náklady ve výši 3000 Kč za zaplacený soudní poplatek. Dále se jednalo o náklady právního zastoupení spočívající v odměně zástupce za dva úkony právní služby po 3100 Kč společně se dvěma režijními paušály po 300 Kč – převzetí a příprava zastoupení a žaloba; podle § 7, § 9 odst. 4 písm. d), § 11 odst. 1 písm. a) a d), § 13 odst. 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytnutí právních služeb (advokátní tarif); celkem 9800 Kč.
27. Vzhledem k tomu, že zástupce žalobce je plátcem DPH, byla zmíněná částka (vyjma soudního poplatku) navýšena o částku odpovídající DPH podle § 57 odst. 2 s.ř.s. Celkem se tedy jedná o částku 11 228 Kč, kterou je žalovaný povinen zaplatit k rukám zástupce žalobce ve stanovené lhůtě.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 3. října 2018

David Raus, v.r.
předseda senátu